

[Aksel Larsen.]

Jeg har ikke hørt noget om det hidtil. Hvis det er sådan, at England er det land, man sælger smør til til lavest pris, og hvis vi er forpligtet til at sælge 75 pct. af Danmarks eksport af smør til England til den lave pris, så er det altså sådan, at når Danmark skal sælge til England, så sælger det til lavest mulige pris i stedet for at gøre det kommercielt rigtige, som andre lande gør, at søge at opnå den højest mulige pris.

Under alle omstændigheder, når man laver en sådan prisaftale og leveringsaftale med England, når man forpligter sig til at levere så store kvanta til så og så lave, endda faldende priser, så måtte man kunne opnå en gensidighed i aftalen, således at man var garderet imod pludselige og urimelige engelske prisforhøjelser. Her siger jeg „urimelige“, og det er naturligvis set fra et dansk synspunkt og også set fra et engelsk omkostningssynspunkt, men dermed vil jeg ikke sige noget om, at det ikke forsåvidt er naturligt og i overensstemmelse med almindelig handelsmoral, at England nu søger at få de højest mulige priser. Det er blot danskernes skyld, at de ikke har sikret sig imod, at England skruer priserne op. Her bliver en række europæiske landes valutaer devalueret, medens dollarkursen bliver opretholdt. Det bevirker, at skal vi købe benzin og olie og andre produkter fra dollarområder, stiger priserne givet 44 pct. Men hvad gør England? Det sætter sine priser op tilsvarende, og Danmark har ikke garderet sig mod noget af det, og jeg må igen sige, at jeg kan ikke på nogen måde føle tryghed, fordi ministeren siger, at han har krævet nye forhandlinger med England, og at England er gået ind på at føre sådanne forhandlinger.

Så er ministeren forbavset over, at vi kommunister vil tale om devaluering. Ja, det agter vi at blive ved med naturligvis, uanset om vi havde den diskussion forleden. Ministeren rejser igen spørgsmålet: Hvad ville kommunisterne have gjort, hvis spørgsmålet var stillet til dem den 18. september? Hvorfor i alverden stillede ministeren ikke spørgsmålet? Det er virkelig latterligt at komme her et par måneder efter og spørge om det, man skulle have spurgt om dengang. Dengang sagde man hånligt og storsnudet: vi vil overhovedet ikke spørge kommunisterne, for vi ved på forhånd, at de vil være modstandere af det; vi kender på forhånd kommunisternes stilling. Derfor ville de ikke spørge om det. Men forholdet er det, at regeringen hævdede, at den var tvunget til at gennemføre devalue-

ringen. (*Indsigelse*). Jo, den gjorde. Det blev sagt af ministeren, at vi var i en tvangssituation efter den engelske devaluering. (*Finansministeren* [H. C. Hansen]: Det er rigtigt!). Ja, nu er det virkelig rigtigt, men før da jeg sagde det, var det forkert. Men regeringen har selv bragt sig i den tvangssituation ved at afslutte en sådan handels- og prisaftale med England.

Dertil kommer imidlertid det andet, at der står i Marshalloverenskomsten med Amerikas Forenede Stater, at der skal ske en tilpåsning af valutaerne. Her kan jeg selvfølgelig ikke møde op med konkrete beviser for, at man har fået ordrer eller henstillinger fra Amerika, men jeg kan henviser til det, udenrigsministeren sagde 1. juli 1948, da jeg rejste spørgsmålet om Marshalloverenskomstens devalueringssparagraf, og da jeg forudsagde, at hvis man vedtog Marshalloverenskomsten, ville man komme til at devaluere. Da sagde udenrigsministeren blot det, at der var ingen grund til at fortælle ham, at Amerikas Forenede Stater var stærkere end Danmark, for det vidste han godt. Javel, det skal afgøres ved fællesforhandlinger mellem landene, og så er det ganske klart, at når Amerika er stærkere, vil det i høj grad kunne gøre sin indflydelse gældende. Yderligere var det, før flertallet i rigsdagen vedtog Marshalloverenskomsten, sagt fra Amerikas Forenede Staters regerings side, at hensigten med Marshalloverenskomstens devalueringssparagraf var at sikre, at man kunne få Marshallhjælp-modtagerlandenes valutaer skåret ned, så det kunne blive billigere at investere. Handelsministeren behøver ikke at ryste på hovedet, selvom jeg sætter pris på, at han indskrænker sig dertil, men ministeren kan tage min tale fra 1. juli 1948 og deri se de citater, jeg bringer af den amerikanske finansminister Snyders udtalelser fra Harri-man-rapporten, og så vil ministeren se, at jeg har ret. Men hele den politik, der førte til devalueringen og til, at regeringen gennemførte devalueringen og sagde: vi var i en tvangssituation, vi måtte gøre det, har dog regeringen og ikke vi ansvaret for. Men vi ved også, at devalueringens følger kommer den arbejdende befolkning i Danmark til at betale gennem prisstigninger.

I en tidligere diskussion her i tinget erklærede det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at hvis vi ikke havde skrevet kronen ned og ladet den følge sterling, havde det været nødvendigt at bruge flere hundrede millioner kroner årligt i tilskud til landbruget, fordi en så stor del af landbrugseksporten går til England. Nu har man undgået dette